

KÉPES LEVELEZŐLAP

A KÉPESLEVELEZŐLAP-GYŰJTŐK EGYESÜLETÉNEK KIADVÁNYA

2019. IV. negyedév

XXXII. évfolyam 4. szám

Harminc évnyi közös gyűjtés

Egyesületünk ünnepi találkozója

Az első harminc év is lehetett volna a címe a vezércikknek, reméljük, így is lesz. Ami viszont még nem a múlt, hiszen 2019 továbbra is tart, de már ténykérdés: az egyesület idén ünnepi fennállásának harmincadik évfordulóját. A szokásosnak is mondható éves, kiállítás-megnyitóval egybekötött találkozón mindenki kicsit „ünnepi köntösbe” bújhatott, kiváltképp a jubileumi kiadvány birtokában.

Dr. Petercsák Tivadar ismét egy színvonalas előadással vezette fel a szombathelyi Berzsényi

Dániel Könyvtárban kiállított anyagokat, ám idén nem „csak” a korábbi, hanem a szerencsi Zempléni Múzeum jelenlegi igazgatója, Majoros Judit is jelen volt, köszöntve a gyűjtőket, magát a gyűjtést és annak relevanciáját is kihangsúlyozva.

Az idei közgyűlés felújítási munkálatok miatt nem a Herényiek Házában zajlott, hanem a könyvtár legfelső emeletén, a lassan hagyománnyá váló

megnyitó előadás helyszínén. A közgyűlésen is felvetődött, hogy mivel a szerencsi intézmény is megünnepli a képes

levelezőlapok megjelenésének a 150. évfordulóját, egy szervezett út keretében meg is tekinthetnénk azt. Emellett elhangzott, hogy egyesületünk elnöke, Kőszeg-

falviné Pajor Klára ennyi elnöki teendőikkel telt évet követően szeretné átadni a stafétát, ami miatt kéri, hogy aki teheti, gondolkodzon el, elvállalná-e azokat a következő évekre.

Személyes kitekintésként remélem, nem veszik zokon a kedves Gyűjtőtársak a következő sorokat, amelyeket a visszaemlékezés belőlem éppúgy kiváltott a magam szerényebb, közel harmincöt évével. 1995-ben, mindössze tizenegy évesen kerültem bele a képeslaposok világába, afféle mélyvízként, s amely el is sodort magával, a szó legjobb értelmében.

Nem sokkal később az egyik egyesületi lapszám közölte is akkori elsőszámú érdeklődési területemet a gyűjtőtársakkal: 150 db-os, templomokat ábrázoló képeslapokból álló anyagomat kívántam tovább gyarapítani. Kaptam leveleket, lettek cserepartnereim, volt, aki nem kért semmit cserébe, csak küldött néhány lapot – és még nem voltam tizenkettő.

Gyerekként a majd' száz éves lapok és a modernnek számító képeslapos stócok ugyanazt az értéket képviselték, különbséget azonban mégis tettem közöttük: egy 1906-ban postázott és vélhetően akkor is készült lap köré pl. „előcentenárium” ünnepséget szerveztem, kvázi első kiállításomként (azóta sem volt túl sok). Roppant kedves játék volt számomra ez akkor – aminek a nyomán elkészítettem első saját kiadású lapjaimat is, közöttük átvilágíthatóval, fényt tükrözővel és dombornyomásúval egyaránt.

Megszerettem a gyűjtést, a csereberélt anyagok rendszerezését, a célirányos felkutatás nyújtotta örömet, és megannyi szép helyen járva, tartalmas beszélgetésekkel tűzdelve kereshettem és kereshettem az újabbnál újabb darabokat, amelyek között mindig adódik „ismeretlen” vagy valami

egészen rendhagyóan „otthagyszerhatatlan” is. Jöttek új témák, a nagyon passzívak mentek is, de volt dinamikája, kedvemre formálhattam, ha új tetszik, játszhattam vele. Abban, hogy ez mind bekövetkezhessen, óhatatlanul nagy szerepe van nagybátyámnak, Gondos Bélának, akinek ezúton is köszönöm mindazt, kaptam tőle, általa.

Teltek, múltak az évek, és azon kaptam magam, hogy már hosszabb ideje gyűjtök az életemben, mint ameddig nem tettem. Örömmel forgatom más gyűjtő munkáját, legyen az egy önálló képeslapos kötet, egy publicisztika, egy kósza cikk valamelyik bulvárlap hasábján. Örülök, ha egy kiállítás megnyitóján ismerős neveket látok a tablókön, vagy akár csak egy meghívó sorai közt. Láthatóan nem hasztalan, nem passzív, hanem nagyon is élő hobbiról, időtöltésről, néhol és néhányak esetében szinte hivatásszerűen űzött tevékenységről van szó, ami miatt még én is kedvet kaptam hasonló munkába fogni, és alig várom, hogy egy talán nem is olyan távoli napon

én is bemutathassam a magam gyűjtésének a koronáját, egy saját kötet formájában.

Ezt jelenti számomra az egyesület és annak létjogosultsága, hatása a mindennapjaimra, a gyűjtés maga. És igen, kellenek nagybácsik, nagymamák, testvérek, szomszédok és klubtársak, hogy megadják a kezdő löketet, még akkor is, ha a képeslapgyűjtés nagy általánosságban annak, aki manapság laikusként tekint rá, egészen mást jelent(het), mint néhány évtizede, amikor a mindennapjaink szerves részét képezte.

PAPP MIKLÓS

A Képeslapgyűjtők Egyesülete Facebook-csoportja

2013-ban indítottuk el a Képeslapgyűjtők Egyesülete Facebook-csoportját. Célunk volt, hogy a negyedéves hírlevél és az évenkénti találkozók mellett is legyen aktivitás, párbeszéd a gyűjtői élet eseményeiről, az új szerzeményekről és az érdekesebb képeslapokról.

A Facebook online és ingyenes felülete erre ideális terepet biztosít. Jelenleg 968 tagja van a csoportnak, ebből 728 tag aktív a statisztika szerint. Ez azt jelenti, hogy ők megtekintettek, közzétettek vagy hozzászóltak tartalmakhoz.

A csoportban a témák indítása és a képek feltöltése önkéntes. Van, aki csak olvas, van, aki hozzászól és van, aki képet tölt fel vagy kérdez valamit.

A feltöltéseknél gyakori téma az új szerzemények, a ritka régi lapok bemutatása, híradás, képes beszámoló börczékről, kiállításokról, újdonságokról (pl. Kajla-képeslapok).

Gyakran kérnek tanácsot, segítséget a gyűjtők egymástól. A legérdekesebb, amikor egy kép vagy egy felvetett téma több hozzászólást generál. Ennek során a gyűjtők megírják személyes élményeiket, tapasztalataikat és történeteiket, és ezek így a csoporttagok számára is olvashatóvá válnak.

olyanok, akik gyűjteni kezdtek a színes kártyákat.

1990. márciusban "Képes levelezőlap" címmel már saját folyóiratuk volt a gyűjtőknek, s ugyanabban az évben a Hungaria Levelezőlapgyűjtő Egyesület is megalakult. Az új piacot a gyűjtők feloldozták, igyekeztek kiszélesíteni a gyűjtőket. Úgyes vállalkozások szellettek a képes levelezőlap sorozatok előállítását.

Mi a gyűjtés? Kik nevezhetők gyűjtőknek? A kérdésre a legpontosabban Rád Vágh István fogalmazta meg a választ: "Olyan gyűjteményed van, mint a malackai család, amiről a közönségben utazók hoztak hirt: egyik télen elment gyűjteményük tégelyek a gallyakon, a másik télen lombjai kint bódító nadragulya bírták meg. Hala és ezer hála a nagyok dicsőségének emlékeztet, akik az emberi szellem legzsebb gyümölcsét tetteik halomra".

A gyűjtés nem lehet "életlen" tárgyak összegyűjtése. A tulajdonos feladata, hogy becsüdjön, azokat elrendelje bemutatásra rendszere őket. A gyűjtés olvasmánya válnak szellemi szűz, hogy gyűjtők minden időben voltak és lesznek. A gyűjtő az, aki személyes szilveszterén felül valamilyen Olvasó idejében ez, amely gyűjtés az általános műveltség, szellemi kultúra, gondolkodás. A szerzemények kialakításában szerepet játszanak a gyermekkor gyűjtemények. Szinte minden iskolás kiadja gyűjtőjét valamit. Többnyire azt, ami dívat a gyermeknek kedves. Az, hogy azok a gyűjtemények megmaradnak-e sok mindentől függ. Kérnyezetől, az időben kialakuló gyűjtőkapcsolatoktól, vagy az érdeklődési kör változásától. A gyűjtemények már a kamackokra telepednek, abba maradnak, de gyakran elindul a maradványok elterjedése az új szerzemények. A változás az, hogy érethet észnél áttekinthető szakosított gyűjteményeket. Nem elég gyűjtővé válni, a kollekciót folyamatosan gyarapítani kell. A honoly gyűjtés alapja az állandó önképzés, bővíthetőség. A

Az online felület áthidalja a térbeli és időbeli korlátokat, a képhez, illetve a felvetett témához bárki, bármikor hozzászólhat, és ezzel a tudásmegosztás egy új és hatékony formája

alakult ki. Mivel az Egyesület tagjai közül kevesen követik a Facebook-csoportban zajló történéseket, most két példával szeretném illusztrálni az elmondottakat.

Az egyik egy nyílt kérdés, témafelvetés, a másik egy régi városkép körül bontakozott ki.

Erdélyi Károlyné: Amiért a sakkot.

Joli Horvath: Mert nap mint nap az emberek életének része volt, szerintem tudatták ezen keresztül éppen hol vannak, mi történt az életükben, érzelmeket továbbítottak (szerelem), ugyanakkor megemlékeztek születésnapról, névnapról, ünnepekről. Mindig „edzésben” voltak, űzték ezt a tevékenységet nap mint nap! Mindig volt egy indok a képeslapküldéshez!

Zoltán Horváth: ...és valószínű, az óhajtott képeslap megszerzése is a sport része volt.

Joli Horvath: Hát valóban... versenyeztek megszerezni az egyedi lapokat... amit elküldtek és amit gyűjtöttek is

Joli Horvath: A gyűjteményemben van egy Micikének címzett képeslapsorozat, amiből kiderül, hogy a Micike nagyon kedvelte a művész képeslapokat, szinte az összes, ami Neki van

címezve, művészeti lap – ezért a barátai, ismerősei csak ilyen képeslapokat küldtek Neki

Zoltán Horváth Ilyen szempontból akár a vadászattal is párhuzamot vonhatunk. Egy jó lap megtalálása és megszerzése kitartást és ügyességet kíván(t).

Vargáné Holló Györgyi: Pl. a nagyapám, amikor a nagymamának udvarolt – 1913-14-ben – minden nap küldött egy alkalomhoz illő lapot, mivel telefon nem volt. Pedig mindketten budapesti lakosok voltak, de a gyér közlekedés, meg a munkabeosztás miatt ez kedves, figyelmes gesztus volt! Azt nem tudom, mennyire gyors volt a kézbesítés, de biztosan volt értelme ezt a módozatot választani. (Szerencsére megmaradtak a lapok, igen kedves családi emlék!)

László Tóth: Valami önként választható tevékenységet jelöltek a sport szóval

Zoltán Horváth: A Wikipédia szerint: „A sport meghatározott célú mindennapos tevékenység, a mindennapoktól különböző környezetben; célja a testedzés, versenyzés, a szórakozás, eredmény elérése, a képességek fejlesztése. A kitűzött cél határozza meg a sport jellegét, a sportoló (vagy csapat) képességei és bátorsága mellett.”

Gyöngyös, 1908, Vacskamati Kázmér töltötte fel a képet a Facebook csoportba 2019. szeptember 21-én. Öt nap alatt 10 hozzászólást kapott a kép, melyeket idézünk.

Zoltán Horváth: Érdekes, hogy milyen sok gyerek, ember áll ott és néz a kamerába. Ez szándékos volt akkoriban? Ha igen, mit akartak ezzel kifejezni?

Vacskamati Kázmér: Szerintem csak kíváncsiak voltak. Nagy szám volt a fényképezőgép, és nem zavarták el őket .

Zoltán Horváth: Szép kombinációja a városképnek és az utcafotónak.

Vacskamati Kázmér: Messze ezek a legjobb lapok... "élet" van benne

László Tóth: A közterületi fényképezésnek valóban volt egy varázsa, amely az utcára, az üzlet elé csalta az embereket, ha valaki az állványára helyezett géppel megállt valahol. Üdülőhelyeken az élelmes fotós kérésére kiálltak az erkélyre, pózoltak a sílécekkel, a csónakokban, vagy az éppen ott népszerű más helyeken.

Róbert Gágó: Mondjuk ezen a képen szereplők közt már a legkisebbek is rég halottak. Érdekes lenne az életútjukat mellé tenni, bár ez nagyon nagy feladat és kissé lehetetlen is...

Zoltán Horváth: Az lenne jó ötlet, ha mai szereplőkkel ezt a helyszínt valaki újrafotózná.

Gyurkovics Györgyi: És a helyszín megvan még?

Zoltán Horváth: Ezt a helyiek tudják...

Fodor István: Megvan még, csak teljesen átépült.

HORVÁTH ZOLTÁN

Az egyesület a Szombathelyi Televízióban

Forrás: tvszombathely.hu
Adásban volt: 2019. július 16.

A szervezet tagjai közül 15-en válogattak gyűjteményükből különböző témák mentén: csipkék, szőlészet-borászat, a világ gyermekei,

elpusztított emlékművek és budapesti Duna-hidak is feltűnnek az ábrázolásokon.

Asztali és faliórák, mesefigurák, hazai tájegységekre jellemző népviseletek - változatos témákban, összesen 1268 képeslap látható a szombaton megnyílt kiállításon. A gyűjtők maguk válogatták össze a legérdekesebb darabokat.

Kiss Attila – gyűjtő: „Mindenevő vagyok, de vannak kedvencek, helytörténet, Szombathellyel kapcsolatos képeslapok, aztán a vallási képeslapokat nagyon szeretem.”

Jövőre lesz 150 éve, hogy a posta kiadta az első képeslapot, gyűjtésük már 1890-ben megkezdődött. Az országos egyesület 1989-ben alakult, a jubileum alkalmából könyv is megjelent. Igyekeznek a lehető legtöbbször a nagyközönség elé állni.

Kőszegfalviné Pajor Klára – elnök, Képeslevelezőlap-gyűjtők Egyesülete: „Kicsit népszerűsíteni a képeslapokat, bevonni a közönséget, a város lakóit, hogy élvezzék ezeket a csodálatos anyagokat.”

A jubiláló egyesületet emléklappal köszöntötte Balázs Péter megyei jegyző, aki elmondta: a jól működő városban sok jól működő közösség él, a gyűjtők pedig tevékenységükkel megőrzik a múlt egy szeletét.

Előadás hangzott el a képeslapok honismereti és helytörténeti kutatásban betöltött szerepéről.

Petercsák Tivadar – egyetemi tanár:

„A képes-levelezőlapról nyugodtan mondhatjuk, hogy a tömegkultúra fontos jelensége, nagy tömegekhez jutott el kezdettől fogva, és azon túl, hogy üzenetközvetítésre való, már nagyon korán saját korának dokumentumaként is megjelenik.”

A Berzsenyi Dániel Könyvtár régóta jó kapcsolatot ápol az egyesülettel, hat éve adnak helyet az országos kiállításnak.

2014-ben Kőszegfalviné Pajor Klára az intézménynek ajándékozta 4000 darabos gyűjteményét.

Szalainé Bodor Edit – könyvtáros: „A képeslapok egyfajta korlenyomatok, megmutatják, hogy a város akkoriban hogy nézett ki, hogyan éltek az emberek, olyan épületek találhatók rajta, amik ma már nem léteznek, történeti vonatkozásuk is van, őrzik a város történelmét.”

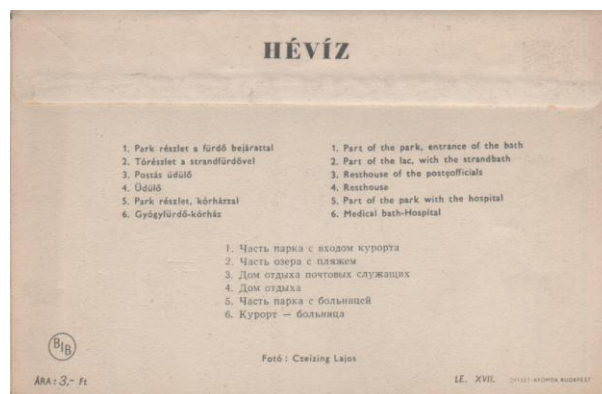
A kiállítás augusztus 24-ig volt látogatható a könyvtár földszinti előadótermében.

50 éve írták

Félszáz éves írások a korabeli képeslapos „állapotokról”, igényekről
– Horváth Zoltán válogatása

Küldenék egy képeslapot

A képes levelezőlap öröm annak, aki kapja, de jó érzés annak is, aki ezt küldheti, „bizonyítva” ezzel merre is járt, mit látott. A vendégeskedés, turizmus praktikumán túl, a képes levelezőlap

bizonyos fokú kultúrmissziót is betölt. Közhelynek hat, de igaz, hogy az ízlésnevelésben ezeknek a

látszólag apró dolgoknak is mennyire nagy szerepük van.

A szép, igazán értékes képeslap az egészséges lokálpatriotizmus kialakulásának, erősítésének is eszköze.

Elöregednek a lapok...

A közelmúltban kéressel fordultunk megyénk húszi községi tanácsához: kértük, küldjenek címünkre egy általuk jónak tartott képes levelezőlapot, ami hűen tükrözi a község arculatát. A községek kiválasztása ötletszerű volt, semmiféle előzetes vizsgálódás nem előzte meg kérésünket. Ezért volt számunkra meglepő a válasz: egyetlen községben sincs olyan képeslap, ami az igényeknek megfelelne. Sőt, a falvak túlnyomó többségéről egyáltalán nem kapható képes levelezőlap.

A képeslapok kereskedelmi forgalmát két rendelkezés határozza meg: évente legalább ezer darabnak kell fogynia egy-egy típusú lapból, a másik pedig — amit már korántsem olyan alapossággal tartanak be mint az előzőt — a lapoknak „élőnek” kell lennie. A képeslapon

szereplő épületen bármilyen módosítást végeznek, például egy fát kivágnak, a régi képeslap már nem hozható forgalomba. Megyénkben, éppúgy, mint az ország számos más városában, községében dinamikus a fejlődés. Szinte naponta emelkednek új épületek városrészek nőnek ki a földből. A képes

levelezőlap gyártás egyszerűen nem tudja követni az élet diktálta ritmust.

Nincs, nincs, nincs... Sárísa — egyébként megyénk egyik legnagyobb községe — évek óta nem kapható helyi képes levelezőlap. A községben úgy emlékeznek rá (!...), hogy az ötvenes években volt lap, de azóta... A községi tanács elnöke kapásból felsorolt 18 olyan új épületet, látványt kínáló tárgyat, ami az utóbbi években épült, a község büszkesége.

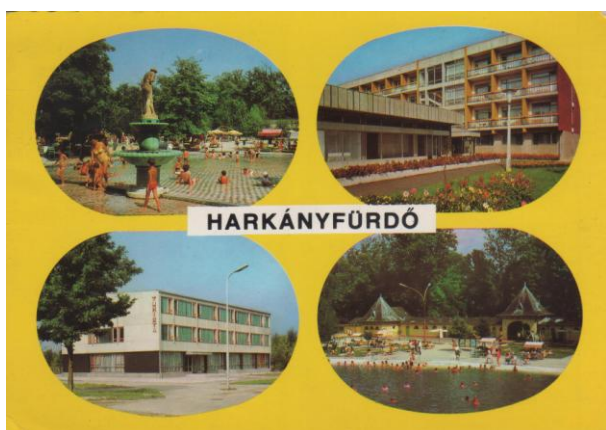
Többek között említsük meg a több száz házból álló kertvárost, művelődési házat, impozáns küllemű tanács és szolgáltató házat, ifjúsági házat...

Roszsabb a helyzet Lábatlanon. Itt már nem is emlékeznek arra, hogy mikor volt helyi képes levelezőlap. Pedig a községben fejlődött naggyá a vasbetongyár, a százéves cementgyár, két új lakótelep épült. A most épülő gyáróriást, a könnyűpapírgyárat ne is említsük... Dorog már-már városi rangú község. Idegenforgalma, vasúti és autóbusz csomóponti jellege miatt mind többen látogatnak el ide. Több képeslap vásárolható a községben. Valamennyi elavult, megtevesztő.

A Petőfi szobrot a régi helyén a bányabejárat fölött ábrázolja, noha a szobrot már régen más helyre tették. A fotókon megörökített épületek jelentéktelenek. A községi tanács elnökének is az a véleménye, hogy a forgalomban levő lapok egyáltalán nem reprezentálják Dorog ipari jellegét. A Bábolnáról készült levelezőlapon is csak lovak, illetve szoborról készült kép van.

Bábolna viszont ma már jóval több, mint a csikós romantika ihletője... Hasonlóképpen sorolhatnánk tovább a példákat. Illetve a sorolás visszatérője inkább a „nincs” szó lenne. Nem fogy a községben évi ezer darab — az illetékesek nem gyártanak lapokat.

Mozaik lapokat!

Mi lehetne a megoldás? Érthető, bár nehezen magyarázható az évi ezer darabos eladási kvóta.

De még ez sem lehet akadály, hiszen nálunk is honos, külföldön meg még jobban ismertek az úgynevezett mozaik lapok, ahol egy-egy tájegység több jellegzetességét egy lapra nyomva megtalálhatja a vásárló.

Miért ne lehetne olyan községek esetén ezt megcsinálni, ahol nem fogy az évi ezer darab? Földrajzi helyzetük diktálna ilyen lehetőségeket: példának talán a Vértes-környékét, Duna mentét említsük.

Vizsgálódásunk során kifejezetten a községek ellátását néztük meg.

Bár jól tudjuk Esztergom, Tatabánya, Tata, Komárom helyzete sem rózsás e tekintetben.

A Papír és Írószer Nagykereskedelmi Vállalattól kapott információk alapján biztató eseményről számolhatunk be: megállapodást kötöttek az illetékesek egy osztrák képes levelezőlap gyártó céggel, s már elkezdték a színes, kitűnő minőségű lapok gyártását. Forgalomba kerülésük rövid idő kérdése.

Ami pedig a községeket illeti, jó lenne remélni, hogy e tekintetben is megjavul a helyzet.

Cs. Nagy Lajos, Dolgozók Lapja, 1969. augusztus 7.

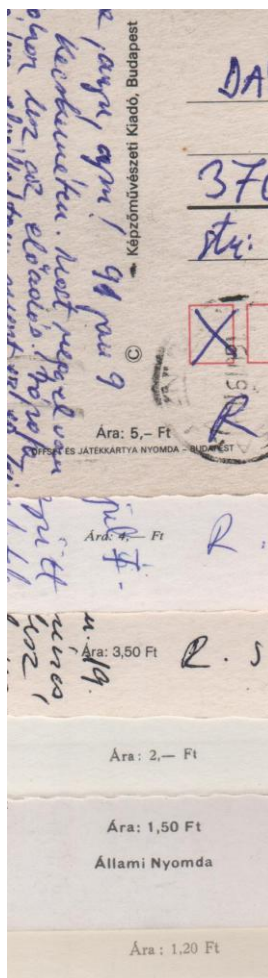
Cikkünk nyomán – Még egyszer a képeslapokról

A közelmúltban „Küldének egy képeslapot...” címmel írás jelent meg lapunkban, amelyben többek között kifogásoltuk, hogy megyénk községeinek túlnyomó részében egyáltalán nincs, vagy csak szegényes választékban kapható képes levelezőlap.

Írásunk nyomán a minap a képeslevelezőlapok gazdája, a Papír és Írószer Nagykereskedelmi Vállalat megbeszélésre kérte munkatársunkat.

A beszélgetés során is kiderült, hogy a cikk pontos képet rajzolt a tényleges helyzetről.

Cikkünk megjelenése óta némileg változott a kép: többek között Sárísa, Lábatlanon jártak a Nagykereskedelmi Vállalat fotósai. A képes levelezőlap gyártása céljára készített felvételeket jelenleg zsúrizik. Rövidesen tehát lesz ezekben a községekben is képeslap.

Több öröndetes hírről is szolgált a vállalat: 1970-ben Esztergomról 2,60 forintos áron, osztrák gyártmányú, színes képeslapokat hoznak forgalomba.

Ugyancsak új, színes képeslapok készülnek Tatáról, Komáromról, és Tatabányáról is.

A képeslapok eladása viszonylag hálátlan feladat. Árak alacsony, és a bürokratikusnak tűnő kereskedelmi rendszabályok miatt (például, hogy százdarabos csomagolásban csupán egyfajta képeslap van, s ha valahol a választékra is tekintettel akarnak lenni,

több ezres készletet kell a raktáron tartani a lapokból!) meglehetősen vegyes lelkesedéssel kezelik e cikkeket.

Egy példa: Várgesztesről minden tekintetben kielégítő, művészi lapok kerültek forgalomba, csak éppen nincs, aki árúsítsa ezeket...

Az egész készlet a raktárakban porosodik, kiselejtezésre vár.

Nem célunk az ügyet tengeri kigyóvá növelni. Annyi biztos: a kiskereskedelemre vár az a feladat, hogy megtalálja az egészséges összhangot a lapok árusítása, népszerűsítése és a vitathatatlanul bürokratikus rendelkezések között.

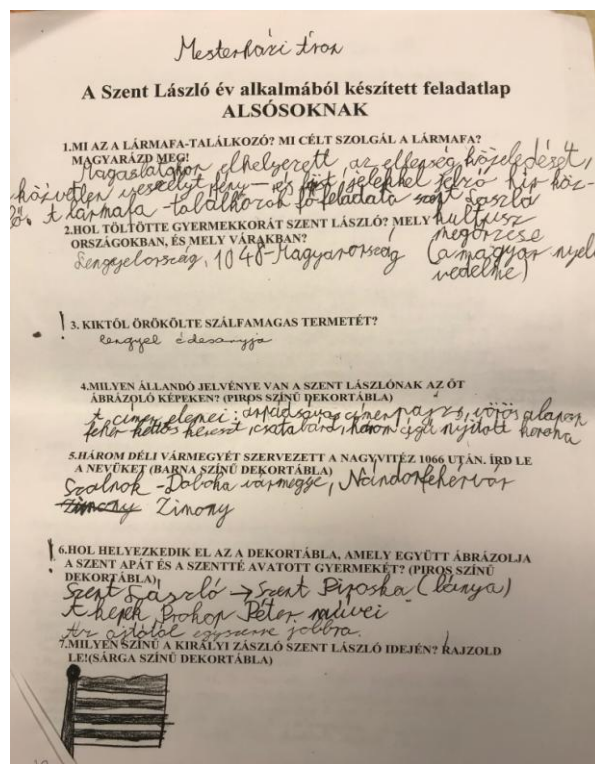
Dolgozók Lapja, 1969. szeptember 16.

Korábbi rendezvények

Sasvári Tiborné martonvásári gyűjtőtársunk Répcelakon, a Móra Ferenc Általános Iskolában Szent László, a lovagkirály címmel állított ki anyagot.

Többnek bizonyult azonban az itt megjelentett néhány tabló egy hagyományos kiállításnál, amit elsősorban maga a közeg, az általános iskola biztosított.

A gyermekek meglehetősen alapos Szent László-képet kaptak, amely kapcsán közvetlen visszajelzést is kellett adniuk egy feladatlap formájában az itt megszerzett tudásról.

Rendezvények – börzék, cserenapok

Október 13-án, Szombathelyen az ELTE Savaria-központban kerül megrendezésre a Savaria Éremgyűjtő Találkozó, ahol döntően érmével, militáriával kapcsolatos kereslet és kínálat található, de alkalmasint akad papírrégiség is: megtekintésre mindenképp érdemes.

Október utolsó vasárnapján, 27-én Győrött ismét Nemzetközi Éremgyűjtő Találkozóra mehetünk a Veres Péter Szakközépiskola épületébe, amelyet a korábbiakhoz hasonlatosan komoly képeslapos érdeklődés övez, és valóban érkeznek rá a határainkon túlról is érdeklődők, árusok egyaránt.

Az év hátralevő részére eredményes gyűjtést és kiállításokat kívánunk minden

Kedves Gyűjtőtársnak!

Felelős kiadó: Kőszegfalviné Pajor Klára elnök MKL
Szerkesztette: Kőszegfalviné Pajor Klára és Papp Miklós
9700 Szombathely, Pf. 233. mobil: 20/2865806
email: pajor.klara@gmail.com
honlap: www.kepeslapgyujto.hu